

**Broj: X-KRŽ-06/217****Sarajevo, 31.08.2007. godine**

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela I za ratne zločine, sastavljenom od sudija Azre Miletić, kao predsjednice vijeća, te sudija Finn Lynghjema i Jose Ricardo de Prada Solaesa, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Melike Bušatlić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Radmila Vukovića, zbog krivičnog djela Zločini protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačke c) i e) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući o žalbama Tužilaštva Bosne i Hercegovine (Tužilaštvo BiH) broj KT-RZ-131/06 od 30.05.2007. godine, optuženog Radmila Vukovića i branioca optuženog, advokata Radović Milenka, izjavljenim na presudu Suda Bosne i Hercegovine broj X-KR-06/217 od 16.04.2007. godine, na sjednici održanoj u prisustvu optuženog, njegovog branioca, advokata Bajre Čilića, te tužioca Tužilaštva BiH Behajje Krnjića, dana 31.08.2007. godine, donio je

R J E S E N J E

Uvažavaju se žalbe optuženog Radmila Vukovića i njegovog branioca, pa se presuda Suda Bosne i Hercegovine broj X-KR-06/217 od 16.04.2007. godine ukida i određuje održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Odjela I za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj X-KR-06/217 od 16.04.2007. godine optuženi Radmilo Vuković oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci prvostepene presude počinio krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i e) KZ BiH, te je primjenom odredbi iz člana 42., 48., 49. i 50. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 /pet/ godina i 6 /šest/ mjeseci.

Oštećena zaštićeni svjedok „A“ sa eventualnim imovinsko-pravnim zahtjevom je upućena na parnicu u skladu sa članom 198. stav 2. ZKP BiH, dok je u skladu sa odredbama člana 188. stav 4. ZKP BiH optuženi oslobođen obaveze da nadoknadi troškove krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbe su, blagovremeno, izjavili tužilac Tužilaštva BiH, optuženi i njegov branilac, advokat Radović Milenko.

Tužilaštvo BiH je izjavilo žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. stav 1. ZKP BiH, te zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji iz člana 300. stav 1. ZKP BiH. Optuženi je izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, dok je branilac optuženog žalbu izjavio zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni.

Tužilaštvo BiH je dostavilo odgovor na žalbe optuženog i branioca, u kojem je iznesene navode odbrane ocijenio kao neosnovane, te predložio da Apelaciono vijeće odbije žalbe, uvaži žalbu Tužilaštva i postupi po prijedlozima iz iste.

Na sjednici Apelacionog vijeća, održanoj 31.08.2007. godine, u smislu člana 304. ZKP BiH, obje strane su ukratko izložile žalbe i odgovore na iste, te u cijelosti ostale kod iznesenih navoda i prijedloga.

Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osnovani su žalbeni prigovori branioca kojima ističe da prvostepeni sud nije iznio razloge zbog kojih je određene činjenice srnatrao utvrđenim, te da je ocjena dokaza u pobijanoj presudi nepotpuna i pogrešna. Naime, u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je, u smislu člana 290. stav 7. ZKP BiH, bio dužan da određeno i potpuno iznese koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući narocito ocjenu vjerodostojnosti protivrjećnih dokaza, te je morao navesti kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pojedinih pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost.

Po ocjeni žalbenog vijeća, prvostepeni sud je u konkretnom slučaju, propustio da na način propisan članom 281. stav 2. ZKP BiH, ocijeni izvedene dokaze, posebno iskaze svjedoka, dovodeći ih kako u međusobnu vezu, tako i u kontekst prirode krivičnog djela o čijim su obilježjima isti svjedočili, proteka vremena, te okolnosti i načina izvršenja istih, te je također propustio da da valjano obrazloženje zbog čega je određene dijelove iskaza svjedoka saslušanih na glavnom pretresu prihvatio kao vjerodostojne, dok preostalim dijelovima iskaza nije poklonio vjeru, što je bio slučaj sa iskazom svjedoka „A”. a na što se u žalbi branioca osnovano ukazuje, čirne je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav (1) tačka k) ZKP BiH, pri černu Apelaciono vijeće nalazi da usljed toga postoji sumnja i u pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog prvostepenom presudom.

Sumnja u pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog prvostepenom presudom proizilazi također i iz činjenice da je oštećena. svjedok „A”, u više navrata davala izjave i to 13.04.1994. godine ovlaštenorn licu Centra službe bezbjednosti u Sarajevu, koja izjava nije u cijelosti podudarna sa iskazom svjedoka „A” datog na glavnom pretresu, a prvostepeni sud je propustio da izvrši ocjenu vjerodostojnosti protivrjećnih dokaza. Nadalje, zaključak prvostepenog vijeća u pogledu vjerodostojnosti iskaza svjedoka „A” i „B”, kojim svjedocima je prvostepeni sud u cijelosti poklonio vjeru, navodeći da su isti dosljedni i podudarni u svojim osnovnim i važnim elemetima, je kontradiktoran, kako to ispravno u svojoj žalbi ističe branilac. Naime, upravo u odnosu na činjenično utvrđenje koje se odnosi na postojanje, kako to prvostepeni sud definiše, „vanbračne veze” između oštećene,

svjedoka „A“, i optuženog, sud nije poklonio vjeru iskazu svjedoka „A“, a ista činjenica u kontekstu prvostepene presude predstavlja odlučnu činjenicu, jer je na osnovu iste ostvarena primjena člana 49. tačka b) KZ BiH, što ukazuje da je prvostepni sud propustio da izvrši ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza.

Nadalje, u skladu sa odredbama člana 303. stav 2. ZKP BiH, Apelaciono vijeće je zapriprnilo dokument izdat od J.Z.U. Kantonalna bolnica Goražde, čija sadržina ukazuje da je oštećena, svjedok „A“, nakon poroda u februaru 1993. godine navela kao počinitelja silovanja drugu osobu, a ne optuženog, te da se začecje djeteta moguće desilo ranije, a ne 10.06.1992. godine, kada je navodno oštećena silovana od strane optuženog. Ova informacija koja, istina, nema snagu dokaza, ali ozbiljno dovodi u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u ovoj krivičnoj stvari, obavezuje sud na provjeru iste, koja je jedino moguća u okviru procedure propisane pravilima o izvođenju dokaza u okviru glavnog pretresa

Apelaciono vijeće je, imajući u vidu utvrđene nedostatke koji se odnose na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, uvažilo žalbe, na osnovu člana 315. stav 1. tačka b) ZKP BiH, prvostepenu presudu ukinulo, te odredilo održavanje pretresa pred vijećern Apelacionog odjeljenja Suda BiH.

U ponovnom postupku otklonit će se učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, ponovno će se izvesti već izvedeni dokazi, te uz ocjenu ostalih žalbenih navoda po potrebi izvesti i drugi dokazi.

Imajući u vidu da je prvostepena presuda ukinuta, žalbeno vijeće se nije upuštalo u iscrpnu analizu ostalih žalbenih prigovora, već se, u smislu člana 316. ZKP BiH, ograničilo na iznošenje kratkih razloga za ukidanje.

ZAPISNIČAR:

Melika Bušatlić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Azra Miletić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.